

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt X. Desolatoriis visionibus exercetur, ac horrendas alterius vitæ
pœnas degustat. Doctorum examen subit, & ab illis mirum in modum
probatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

CAPVT X.

Desolatoriis visionibus exercetur,
ac horrendas alterius vitæ pœnas degu-
stat. Doctorum examen subit, & ab illis mi-
rum in modum probatur.

CUM ad altissimum gradum perpetuæ unio-
nis cum Deo Rosa ascendisset, atrocia te-
nebrarum intervalla pati cœpit indies, quæ so-
lidis plerumque horis eò miseram deprime-
bant, ut sæpè nesciverit, in Tartaro ne esset, an
in diro carcere ignis purgantis: adeò nulla sua-
vissimi Numinis recordatio, nullum solatij ve-
stigiū aderat menti. Accedebat pœnarum in-
cumulum memoria nebulosa præteriti amoris
quo Deo adhæserat aliquando, at nunc eundem
nec nosse, nec diligere se posse arbitrabatur, imò
veluti peregrinū, alienū, extraneū, vixque
de fama notum eminus, & raptum suspiciebat:
videbatur muro adamantino obstructum effu-
giū, ut nusquam pateret huius labyrinthi ex-
itus; quare vix erat, quo ab æterna pœna da-
mni suam infœlicitatem Virgo secerneret. Tri-
ste solatium venabatur à spe proximi interitus,
at tunc animæ immortalitas importunè occur-
rebat, quæ illam æterno terrore miserè lanci-
nabat. Per ipsos quindecim continuos annos
quotidie semel in hanc desolationis caliginem
demergebatur integra ut minimum hora: ite-
rum

rum tabescebat in malis, & Rosa tota jam spineam semetipsam sauciabat. Demum ea fuit horribilium figurarum acerbitas, ut Virgo tametsi ad quidvis ferendum impavida, unicum hunc amarissimum calicem à se transferri enixè petierit, nam durius illi erat ab amore Domini desinere, quàm interire; cum enim quod corpori est anima, hoc sit amanti animæ Deus, de-erat illi quotidie, abeunte Deo, vita nobilior. Vix tandem reperti Theologi, qui de hoc prodigioso mentis angore quippiam certi præsumerent desinire. Fuere qui deliria, aut insomnia, qui lemorum spectra, vel demonum præstigias, qui fumantis atræ bilis paroxysmos interpreta- rentur. At illa omnia modestissimè devorabat, incufans inopiam ingenioli sui, quòd implexos animi motus explicare non posset. Nitebatur subinde similitudinibus adumbrare dolores suos; at si ignis nostri cruciatui conferrentur; ridendam esse comparationem dicebat. Se longè à Deo sitam in regione dissimilitudinis, obrutam pusillanimitate spiritus, & tempestate, de qua loquitur David, Anathema sibi videri à Christo, veluti Paulus optabat: cum demum ab horridis illis imaginibus sibi dolorem inferri, qui millies vitam, animamque sibi rapuisset, nisi prodigiosè à Deo conservata fuisset. Creditur sancta Catharina Senensis aliquando idem perpessa. De Beato certè Henrico Susone id compertum tradit historia. Sappè illi erat an-

te oculos Christus Judex vultu asper, & horrendo tonitru intonans illud : Ite maledicti. At compulsa aliquando fateri num post tenebrosam eclipsim Sponsus illustraret animum suum, ingenuè facta est, illicò totam simul animam collucescere, & inflamari, & in sinum divinitatis iterum volare; totam se transformari in Dilectum suum, immobiliter in Deo radicatum sibi videri, & illius gratia solidatam, adeò ut certò sciret, quod nihil unquam se à Christi charitate separet. Quamvis autem arcanum gratia lumen certitudinem illi indidisset, rectam semitam esse per quam ibat, tamen modestissima Virgo non præsumpsit recusare serium, perque intervalla repetitum examen vocationis, ac spiritus sui. Præter illos, qui factis illi erant à confessionibus, intimas ejus animæ latebras pervestigârunt alii, sapientia & religione singulares, tum è sacra sancti Dominici familia, tum è Societate Jesu, tum Doctor Joannes de Castillo sanctitate nobilis Vir sæcularis. Ibi post diurnam, & sæpiùs iteratam quæstionem, hæc præcipè compererunt. A prima pueritia, Rosam cœlestes stimulos, & tranquillum orandi spiritum concepisse, adeò ut nihil illi dulcius esset, quam loqui cum Deo, ac Divinis inhiare. Ad duodecimum usque annum ætatis se vario inter orandum tenore, subinde cum imbecillitate corpusculi, cum somno & mentis evagationibus luctatam fuisse, plerumque tamen animo libe-

libero, & quiete perrexisset in Deum, & ab illo tempore expertam ita se divinæ pulchritudini affigi, ut neque si spontè conaretur, aliò mentem detorquere posset, neque phantasmatum intercurfu, nec occupationibus sensuum exteriorum divelli à complexu dulcissimi Numinis: radiare in animæ suæ penetralibus præsentiam propitiæ divinitatis, & hac deprehensa nulla se posse alia re oblectari. Interrogata, num quos de mystica Theoria legisset libros, negavit inops Virgo, imò nè nomen quidem, si quod proprium esset hujus intuitivæ orationis sibi innotuisse. Quæsitum ab illa est quanto sudore pugnaverit in pravas animi inclinationes; at illa, vix se meminisse talium certaminum, respondit, & ab infantia propensione quadam innata complexam esse virtutem. Si quis autem in deliberatus motus nixus fuisset assurgere, repente ex apprehensione divinæ præsentia citra conflictum evanuisse. Num quid solatii caperet ex rebus creatis, quando animum contemplandi labore fessum nonnihil remitteret, interrogata, negavit, se posse rebus perituris exhilarari, etsi ad momentum conspectum perderet amantis Dei, id sibi videri atrocius quavis gehenna: horrendas porrò imagines, pavoresque quibus illam diximus agitatum, statuerunt quæsitores fuisse experimenta pœnarum, quibus in purgatorii carcere torquentur animæ. Quando verò nulla spes evadendi illi affulgebat, quodam

æternitatis fumo, & horroris inferni caligine
 obtenebratam fuisse; ne virguncula tam prodi-
 giosis ditata muneribus aliquando superbiret,
 utque illius amor hoc igne purgatus vehemen-
 tius inclaresceret. At adacta pro imperio a-
 perire, qualiter sibi post illas inferni tenebras
 esset, suffusa rubore, quem metus ac pudor ac-
 cenderat, dixit humili & intercisa voce: Ple-
 rumque post illas tenebras ostendi sibi huma-
 nitatem Christi, nunc virili, nunc infantili fa-
 cie, sæpius & Virginem Matrem, & hanc ditius
 obtutui suo indulgeri: hinc robustum gaudium
 super omne gaudium, hinc experimentum co-
 gnationis divinæ, hinc vitam & alacritatem om-
 nium affectuum oriri. Denique post omnia sa-
 gacissimè explorata; hæc omnium quæditorum
 sententia fuit: Tutissimam esse viam, qua Vir-
 go ambulabat, nullam hic subesse vaferrimi
 dæmonis imposturam. Aliqui Theologi præ-
 stantissimi auditis, quæ de Augustissimo Trini-
 tatis mysterio, de hypostatica Verbi Divini u-
 nione, de libro vitæ, ac prædestinationis, de na-
 tura Gratiæ, aliisque fidei secretis arcana pro-
 mebat Rosa, neque par acumen illius, fœminæ
 ingenio, neque ullam mentem liberalius à Pa-
 tre luminum illustratam se cognovisse professi
 sunt, & manifestè patuisse altiores spiritum,
 qui in Virgine loquebatur. Præcipuè verò cœ-
 pit omnes admiratio, quòd ab infantia ad gra-
 dum unitivum ascenderit absque eo, quòd
 pur-

purgativum vix attigisset; quodque in horrendo illo tenebrarum tormento quasi certaverit cum Deo, tristiúsne ille affligeret, an illa vellet affligi; adeoque non solum ferendo fuerit, sed & quotidie triumphaverit. Sanè apud omnes quotquot Limæ tunc aderant, & aderant multi consummatæ virtutis fama celebres, invaluerat constantissima opinio, Rosam spiritu Dei agere, & agi, & sapientia cœlitus infusa gubernari. Quædam Sanctitatis nomine celebris fœmina, sicubi cum ea concurrisset, flexis humi genibus repugnantem excipiebat, & eodem corporis habitu ad eam litteras dabat, ac ubi Rosa vestigium fixerat, gestiebat os & oculos applicare.

C A P V T X I.

ROSA, cum Christo, Deipara, & S. Catharina Senensi familiariter, jucundè, assiduè deliciatur, domestica tutelarum Angelum consuetudine fruitur, variè luctatur cum dæmone semper victrix.

NON solum post internas animi nubes divini solis manifestus vultus Rosam exhilarabat, sed aliàs quàm sapissimè videndum se præbebat amantissimæ Virgini: dum sacros Rosa libros percurreret, parvus Amor vix digiti statura procerior obambulabat paginas passu